

Abelló

Josep Fèlix Bentz

Col·lecció Ars-Ausa, Ed. AUSA, Sabadell, 1998, 355 pàg.

Ressenya

Carlos González López

Real Academia de Bellas Artes
de San Fernando

D'excel·lent i rigorós podem catalogar l'estudi que en Josep Fèlix Bentz i Oliver ens dona a conèixer amb la publicació del llibre *Abelló*. Forma part de la col·lecció de monografies *Ars-Ausa*, dedicada als grans mestres de la pintura contemporània. Aquest és el primer llibre d'aquesta col·lecció que es dedica a un artista viu. El volum recull un acurat estudi biogràfic de Joan Abelló, del qual en destaca la bibliografia comentada més extensa mai publicada en aquesta col·lecció.

La presentació oficial de la publicació es va dur a terme el 4 de novembre de 1999, en un acte acadèmic que va tenir lloc a les modernes instal·lacions del Museu Abelló, amb la presència de la doctora Lourdes Cirlot, catedràtica i directora del Departament d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona, que va actuar com a ponent de l'acte. A més, hi assistiren l'alcaldeessa de la ciutat i presidenta de la Fundació Municipal Joan Abelló,

Il·lma. Sra. Montserrat Tura i Camafreita, el regidor de Cultura i vicepresident de la Fundació, Oriol Fort i Marrugat, diverses personalitats del món cultural i social del país, i també un nombre públic que omplia la sala completament.

L'autor, Josep Fèlix Bentz i Oliver, és historiador i crític d'art, així com també restaurador. Especialitzat en art contemporani i a punt de presentar la tesi doctoral sobre la vida i obra de Joan Abelló, és també el conservador de la Fundació Municipal Joan Abelló. Guardonat amb les Palmes d'Or, concedides el 1997, a Brussel·les, en reconeixença de la seva trajectòria professional en la tasca de promoció de la cultura i les arts plàstiques, ha rebut múltiples premis pel seu treball de recuperació del patrimoni cultural. Ha estat comissari d'un gran nombre d'exposicions de diferents entitats públiques i privades; en destaquen, les que ja tenien a Abelló com a protago-

nista: «Barcelona i les Subseus Olímpiques» celebrada al Pati Llimona el 1994 i organitzada per l'Ajuntament de Barcelona, que mostrava una singular visió de totes les instal·lacions olímpiques a partir de treballs realitzats per Joan Abelló; l'exposició homenatge «Joan Abelló, 75 Anys» celebrada al Centre Cultural de Can Mulà de Mollet del Vallès el 1997; «Abelló a Lleida» exposada a la Sala Gòtica del Centre d'Estudis Ilerdencs; l'exposició inaugural del Museu Joan Abelló, sota el títol «Joan Abelló, entre la Figuració i l'Abstracció», a Mollet del Vallès el 1999, entre moltes d'altres.

Com a resultat d'aquesta inseparable entesa entre autor i artista, ens trobem davant d'un llibre dels que podem anomenar *de referència*. És d'aquelles obres que qualsevol estudiós o investigador de la matèria ha de consultar ineludiblement. No és un llibre de novel·la, tot i que hi trobem un bon nombre d'anècdotes i curiositats. És un llibre que conté un gran nombre de dades, però, alhora, de fàcil lectura i amb un text a l'abast de tothom.

A partir de l'anàlisi del seu contingut, podem establir tres apartats clarament diferenciats:

En primer lloc, es desenvolupa una biografia de l'artista de manera molt científica i rigorosa. Partint de l'estudi del topònim Abelló, Josep Fèlix Bentz fa un interessant recull de comentaris i diverses opinions que l'artista molletà ha suscitat al llarg dels anys en els grans prohoms del món de l'art, de la crítica i de la premsa en general. A continua-

ció, hi trobem una introducció que parla del Mollet de principis de segle, que serveix de marc per situar el moment en què naixerà el pintor Abelló. Seguidament, el lector s'enfronta a un munt de dades que assenyalen un per un tots els esdeveniments i exposicions que es van succeint al llarg de la trajectòria de Joan Abelló, de manera molt documentada. Així, la relació de premis, exposicions, etc., és absolutament completa. D'aquesta manera, l'autor aconsegueix aclarir les diverses contradiccions existents en publicacions anteriors, que no feien sinó desconcertar els investigadors i lectors en general.

En un segon apartat, es desenvolupa la impressionant bibliografia de l'artista classificada en tres apartats: bibliografia, hemerografia específica i hemerografia relativa. En el primer bloc hi apareixen les publicacions que tenen caràcter de llibre. En el segon i tercer apartat s'hi inclou una relació detallada d'articles, tant de premsa com de revistes, dividida en les modalitats d'específica, quan fa referència a Joan Abelló com a protagonista únic, i relativa, quan se l'esmenta com a part d'un conjunt (com, per exemple, en les exposicions col·lectives, etc.).

Finalment, el tercer bloc del llibre es dedica a la imatge, al color, és a dir, a les il·lustracions, que han estat rigorosament escollides d'entre la producció d'obres de l'artista, i que ofereixen una visió completa de la seva vida, inquietuds, tècniques pictòriques... Amb un cop d'ull, es poden copsar les diferents etapes del pintor Abelló, els diferents moments, els diferents estils; es fa palès

que som davant d'un geni de la pintura en constant mutació, inquiet, i, com ja s'ha dit altres vegades, dircernidor i cognoscitiu.

Sobre l'objecte del llibre, no descobriré res que no s'hagi dit fins ara. Joan Abelló va néixer a Mollet del Vallès l'any 1922 i ben aviat s'inicià en el món de la pintura —món en el qual es convertirà en un dels exponents més importants de la seva generació. Influenciat per Joaquim Mir en el seu pas per les terres del Vallès, la seva introducció a la pintura es realitza de forma autodidacta. El 1941 ingressa a l'Acadèmia Baixas i al Reial Cercle Artístic de Barcelona. Tres anys després, treballarà a l'estudi de Pere Pruna i Ocerans, que li ensenyarà la tècnica del mural i del gravat. Amb Pruna s'hi va estar durant dos anys. El 1945 aprèn tècniques de restauració al taller de Miracle i l'any següent trobarà el que esdevindrà el seu tercer mestre, Carles Pellicer i Rouvière. El seu aprenentatge es prolongarà fins a la mort d'aquest artista. La seva trajectòria personal el portarà a ser una figura destacada en el món social i artístic: és membre del Cercle Maillol, el 1947; membre organitzador del Saló de Maigal, el 1957; membre de la Cofrèrie des Chevaliers du Tastevin de Bourgogne (França), el 1978; soci honorari del Fondo Internacional de Pintura de Barcelona, el 1979; membre de la Société Académique d'Education et Encouragement Arts-Sciences-Lettres de París; membre de la Société National des Beaux-Arts de París, el 1981; membre del Rotary Club Barcelona Condal, el 1985; membre de la junta del Reial Cercle Artístic de Barcelo-

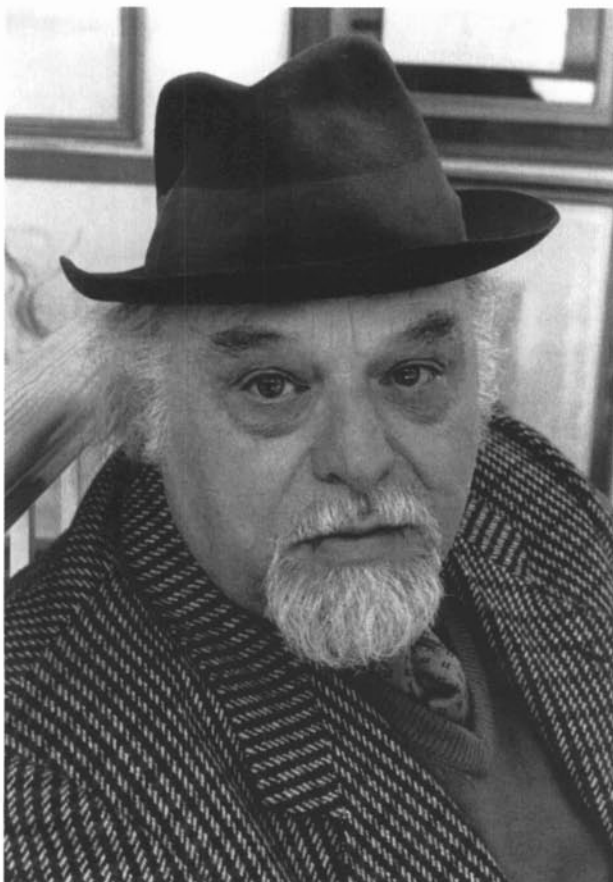
na, el 1988, i, finalment, president del Reial Cercle Artístic de Barcelona des de l'any 1993 fins ara, i director-fundador de la Fundació Municipal Joan Abelló, a la seva ciutat natal, Mollet del Vallès.

D'entre els premis que ha obtingut, podem destacar la III Medalla de l'Exposició Nacional de Madrid (1944), el 1r Premi Artistes del Vallès (1949), el premi d'Honor del Concurs de Pintura de Mollet del Vallès (1951), el Diploma de 1a classe al Concurs Artístic del Congrés Eucarístic (Barcelona, 1952), obtenció al Reial Cercle Artístic de Barcelona del premi Artur Potau de Paisatge del Concurs Seix (1955), el 1r Premi Aureli Biosca del Concurs Ciutat de Terrassa (1957), el premi de dibuix Vescompte de Güell del Concurs Seix i el premi Espe-

cial de la Direcció General de Belles Arts al concurs de Tossa de Mar (1958), la Sir Winston Churchill Commorative Crown obtinguda a Anglaterra (Oxford, 1963), el premi especial a Sant Pol de Mar (1965), el 1r Premi Certamen d'Art de Granollers (Barcelona, 1965), el Premio Internazionale Biella per l'Incisione (Itàlia, 1966), la menció especial al Saló d'Avignon i el Diploma i medalla de plata a Arts, Sciences i Lettres (París, 1969), la Beca Fortuny de la Diputació de Barcelona (1973), la medalla de plata obtinguda al Saló d'Arles (França, 1982), el II Diploma Maestro di Pittura Honoris Causa (Roma, 1983), la medalla d'or del Fondo Internacional de Pintura de Barcelona (1989), el Premi Micròfon de l'Any concedit per Ràdio Mollet (1990), la medalla concedida per l'Ateneu Barcelonès (Barce-

lona, 1992), la medalla de plata del Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet de la Generalitat de Catalunya (1993), la Medalla d'Or del Reial Cercle Artístic de Barcelona (1993) i la Medalla de la ciutat de Mollet del Vallès (1997), entre molts d'altres.

Paral·lelament a aquesta densa trajectòria artística, Abelló ha cultivat durant tota la seva vida una gran passió: el col·leccionisme. En el decurs de la seva vida artística i personal, ha aconseguit reunir un extraordinari patrimoni artístic, format per obres d'art, tant de la seva pròpia creació com d'altres diversos i prestigiosos artistes i mestres artesans de diferents èpoques i estils. Encara que la col·lecció queda centrada principalment en l'art català dels segles XIX i XX, consta també d'una extraordinària mostra d'art negre, art asiàtic, indumentària, tauromàquia, mobiliari, vidre, porcellana..., cosa que converteix aquest fons en un dels més multidisciplinaris i plurals d'entre els de les seves característiques. Tota aquesta magna col·lecció va ser donada per Joan Abelló a la seva ciutat, Mollet del Vallès, l'any 1996, i així es va fer possible la creació de la Fundació Municipal Joan Abelló, institució que el 27 de març del 1999 va inaugurar el Museu Abelló, i que, properament, obrirà al públic el més singular dels edificis, la Casa del Pintor Abelló.

L'artista Joan Abelló.